

economie

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid
Dienst Veiligheid van de Consumenten

Veiligheid van producten en diensten

Versie 09/05/2007

Referenties :	
Wet betreffende de veiligheid van producten en diensten	
Datum van afkondiging	9 februari 1994
Datum van publicatie in het <i>Belgisch Staatsblad</i>	01/04/1994
Datum van inwerkingtreding	01/07/1994
Wettelijke basis	-
Omzetting van de Europese Richtlijn	2001/95/EG

Wijziging(en):
Wet van 04/04/2001, gepubliceerd in het <i>Belgisch Staatsblad</i> op 14/06/2001
Wet van 18/12/2002, gepubliceerd in het <i>Belgisch Staatsblad</i> op 06/02/2003
Wet van 27/12/2005, gepubliceerd in het <i>Belgisch Staatsblad</i> op 30/12/2005
Wet van 25/04/2007, gepubliceerd in het <i>Belgisch Staatsblad</i> op 08/05/2007

Waarschuwing

Deze tekst is een officieuze gecoördineerde versie van de reglementering. Er kan niet worden gewaarborgd dat dit document een exacte weergave van de officieel goedgekeurde tekst vormt. Uitsluitend wetgeving die in de papieren versie van het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, is rechtsgeldig.

Mocht u fouten in deze tekst ontdekken, zouden we het op prijs stellen indien u ze ons zou melden.

Tel: 02/277 76 99

Fax: 02/277 54 39

Mail: safety.prod@economie.fgov.be

INHOUDSTAFEL

ALGEMENE BEPALINGEN.	3
DE ALGEMENE VEILIGHEIDSVERPLICHTING EN DE TOEPASSING ERVAN.....	6
INFORMATIE EN ADVIESSTRUCTUREN.....	10
OPSPORING EN VASTSTELLING VAN OVERTREDINGEN.	13
STRAFFEN.	16

Wet betreffende de veiligheid van producten en diensten

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen.

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet moet worden verstaan onder:

1. product: elk lichamelijk goed dat ongeacht of het nieuw, tweedehands of opnieuw in goede staat gebracht is, tegen betaling of gratis, in het kader van een handelsactiviteit of in het kader van een dienst aan een gebruiker wordt geleverd of ter beschikking gesteld, evenals elk lichamelijk goed dat door een werkgever in gebruik wordt gesteld of vervaardigd om ter beschikking gesteld te worden van een werknemer voor de uitvoering van zijn werk, met uitzondering van de voedingsmiddelen, de diervoeding, de farmaceutische producten, de chemische stoffen en preparaten, de biociden, de gewasbeschermingsmiddelen en de meststoffen. Worden eveneens beoogd de installaties, met andere woorden de gezamenlijke constructie van producten, zodanig opgesteld dat zij in samenhang functioneren. Worden echter niet beoogd de tweedehands producten die als antiek worden geleverd of de producten die voor gebruik moeten worden gerepareerd of opnieuw in goede staat moeten worden gebracht, op voorwaarde dat de leverancier de persoon aan wie hij het product levert hiervan duidelijk op de hoogte stelt;

1bis. veilig product: een product dat bij normale of redelijkerwijs te verwachten gebruiksomstandigheden, ook wat gebruiksduur en eventuele indienststelling, installatie en onderhoudseisen betreft, geen enkel risico oplevert, dan wel slechts beperkte risico's die verenigbaar zijn met het gebruik van het product en vanuit het oogpunt van een hoog beschermingsniveau voor de gezondheid en de veiligheid van personen, aanvaardbaar worden geacht. De mogelijkheid een hoger veiligheidsniveau te bereiken of andere producten met een kleiner risico aan te schaffen, volstaat niet om een product als “gevaarlijk” te beschouwen. Tijdens de evaluatie wordt wel rekening gehouden met:

- de kenmerken van het product, met name de samenstelling, de verpakking, de voorschriften voor assemblage en, in voorkomend geval, voor installatie en onderhoud;
- het effect ervan op andere producten, ingeval redelijkerwijs kan worden verwacht dat het product in combinatie met die andere producten zal worden gebruikt;
- de aanbestedingsvorm van het product, de etikettering, eventuele waarschuwingen en aanwijzingen voor het gebruik en de verwijdering ervan, alsmede iedere andere aanwijzing of informatie over het product;
- de categorieën gebruikers die bij het gebruik van het product grote risico's lopen, in het bijzonder kinderen en ouderen.

1ter. gevaarlijk product: een product dat niet beantwoordt aan de definitie van “veilig product”;

1quater. product bestemd voor consumenten: elk product dat voor een consument bestemd is of waarvan redelijk te verwachten is dat het door consumenten zal gebruikt worden, ook als het niet specifiek voor hen bedoeld is. De enige uitzondering hierop zijn de voor de professionele doeleinden bestemde producten waarvan de etikettering dat professioneel gebruik aangeeft en die normaal niet in de distributie ter beschikking zijn van de consumenten;

2. dienst: elke terbeschikkingstelling van een product aan consumenten en elk gebruik door een dienstverlener van een product dat risico's inhoudt voor een consument.

2bis. veilige dienst: een dienst waarbij enkel veilige producten aan worden geboden en waarbij de dienstverlening geen risico's inhoudt voor de gebruiker dan wel beperkte risico's die verenigbaar zijn met de dienstverlening en vanuit het oogpunt van een hoog beschermingsniveau voor de gezondheid en de veiligheid aanvaardbaar worden geacht;

2ter. gevaarlijke dienst: een dienst die niet beantwoordt aan de definitie van “veilige dienst”;

3. producent:

- de fabrikant van het product of de dienstverlener, indien deze in de Gemeenschap gevestigd is, en eenieder die zich als fabrikant aandient door op het product zijn naam, merk of ander kenteken aan te brengen, of degene die het product opnieuw in goede staat brengt en een ieder die zich als dienstverlener aandient;
- de vertegenwoordiger van de fabrikant of van de dienstverlener, indien laatstgenoemde niet in de Gemeenschap gevestigd is, of, indien er geen in de Gemeenschap gevestigde vertegenwoordiger is, de importeur van het product of de distributeur van de dienst;
- de andere personen die beroepshalve betrokken zijn bij de verhandelingsketen of de dienstverlening, voor zover hun activiteiten van invloed kunnen zijn op de veiligheidskenmerken van de producten die op de markt worden gebracht;
- de werkgever die producten vervaardigt voor gebruik op de arbeidsplaats in het eigen bedrijf;

4. distributeur: de persoon die beroepshalve betrokken is bij de verhandelingsketen of de dienstverlening en wiens activiteit geen invloed heeft op veiligheidskenmerken van de producten

5. consument: elke natuurlijke persoon die, of wel voor niet-beroepsmatige doeleinden producten of diensten verwerft of gebruikt, ofwel in wiens privé-leven producten of diensten kunnen ingrijpen.

5bis. werknemer: de werknemer zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;

5ter. werkgever: de werkgever zoals bepaald in artikel 2 van dezelfde wet;

5quater. gebruiker: naar gelang het geval de consument, de werkgever of de werknemer;

5quinquies. tussenkomenend organisme :

- elk organisme dat in het kader van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten optreedt bij het opstellen van een risicoanalyse, het bepalen van preventiemaatregelen, het uitvoeren van opstellingsinspecties, het uitvoeren van onderhoudsinspecties, het opstellen van inspectie- of onderhoudsschema's, het uitvoeren van periodieke controles of het uitvoeren van periodiek nazicht;
- elk organisme dat in het kader van deze wet of zijn uitvoeringsbesluiten wordt aangesteld als aangemelde of erkende instantie bij het uitvoeren van conformiteitsbeoordelingsprocedures;
- elk organisme dat in het kader van deze wet of zijn uitvoeringsbesluiten optreedt om op een andere wijze de veiligheid van een product of dienst te controleren.

6. gevaar: intrinsieke eigenschap van producten waardoor schade aan mensen, dieren en/of milieu zou kunnen worden veroorzaakt;

7. risico: de kans dat er schade ontstaat door het gebruik of de aanwezigheid van een gevaarlijk product. De risicofactoren zijn de omgevingsfactoren en de individugebonden factoren die de kans op het ontstaan of de ernst van de schade beïnvloeden;

7bis. ernstig risico: een risico dat snel ingrijpen van de overheid vereist, met inbegrip van risico's waarvan de gevolgen zich niet onmiddellijk voordoen;

8. de minister: de minister tot wiens bevoegdheden de bescherming van de veiligheid van de consumenten behoort.

9. terugroepen: alle maatregelen om een gevaarlijk product dat een producent of distributeur al aan de gebruiker heeft geleverd of beschikbaar gesteld, terug te nemen;

10. uit de handel nemen: alle maatregelen om uitstalling of distributie en aanbieding van een gevaarlijk product, en de aanbieding van een gevaarlijke dienst te verhinderen;

11. geharmoniseerde norm: een niet-bindende nationale norm van een lidstaat van de Europese Unie, die een omzetting is van een Europese norm die het voorwerp uitmaakte van een mandaat van de Europese Commissie aan een Europese normalisatie-instelling en waarvan de referentie in het Publicatieblad van de Europese Unie is gepubliceerd. De referenties van de Belgische normen die voldoen aan deze bepaling worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Deze wet beoogt niet de relaties tussen de werkgevers en de werknemers te regelen, noch het milieu te beschermen.

Deze wet beoogt voornamelijk de richtlijn 2001/95/EG van 3 december 2001 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de algemene productveiligheid, om te zetten.

Deze wet doet geen afbreuk aan de toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK II.

De algemene veiligheidsverplichting en de toepassing ervan.

Art. 2. De producenten zijn gehouden uitsluitend veilige producten op de markt te brengen en veilige diensten aan te bieden.

Art. 3. § 1. Een product of dienst wordt verondersteld veilig te zijn wanneer het voldoet aan geharmoniseerde normen, wat de risico's en risicocategorieën betreft die zijn geregeld in de betrokken normen.

§ 2. Indien er voor een product of dienst, geheel of gedeeltelijk, geen geharmoniseerde normen zijn wordt de overeenstemming met de algemene veiligheidsvereiste beoordeeld aan de hand van onderstaande factoren, wanneer deze bestaan :

1. de niet-bindende nationale normen tot omzetting van andere dan in artikel 1, eerste lid, punt 11, bedoelde Europese normen;
2. de nationale Belgische normen;
3. de aanbevelingen van de Commissie van de Europese Unie met richtsnoeren voor de beoordeling van de productveiligheid;
4. de gedragscodes inzake productveiligheid die in de betrokken sector van kracht zijn;
5. de stand van vakkennis en techniek;
6. de veiligheid die de gebruikers redelijkerwijs mogen verwachten;
7. internationale normen.

Art. 4. § 1. Met het oog op de bescherming van de veiligheid of de gezondheid van de gebruiker, kan de Koning, op de voordracht van de Minister:

- voor een categorie van producten de vervaardiging, de invoer, de verwerking, de uitvoer, het aanbod, de tentoonstelling, de verkoop, de behandeling, het vervoer, de verdeling, zelfs kosteloos, de verhuring, het ter beschikking stellen, de levering na herstelling, de ingebruikstelling, het bezit, de etikettering, het verpakken, de omloop en/of de gebruikswijze verbieden of reglementeren alsmede de voorwaarden inzake veiligheid en gezondheid die in acht genomen moeten worden bepalen en
- een categorie van diensten verbieden of voor een categorie van diensten de voorwaarden bepalen inzake veiligheid en gezondheid waaronder deze mogen verleend worden.

Elk ontwerp van besluit ter uitvoering van deze paragraaf wordt door de Minister voor advies voorgelegd aan de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten waarbij hij de termijn bepaalt waarbinnen dit advies wordt gegeven. De termijn bedraagt ten minste twee maanden. Als deze termijn eenmaal is verstreken, is het advies niet meer vereist. In dat geval hoort de Minister of zijn gemachtigde vooraf een representatief geachte vertegenwoordiging van de sector van de betrokken producten of diensten en de consumenten- en/of werknemersorganisaties.

§ 2. De minister kan een product dat een gevaarlijke eigenschap inhoudt uit de handel nemen of de dienst die een risico inhoudt verbieden, wanneer is vastgesteld dat één of meerdere elementen van het betrokken product niet in overeenstemming zijn met de algemene veiligheidsverplichting. De minister of zijn gemachtigde raadpleegt vooraf de producent van het betrokken product of de betrokken dienstverlener en licht hem in ten laatste vijftien dagen na het nemen van de maatregelen.

§ 3. In een besluit genomen ter uitvoering van § 1 of § 2, kunnen tevens de volgende maatregelen worden bevolen:

- het uit de handel nemen, de terugname met het oog op de wijziging, de gehele of gedeeltelijke terugbetaling dan wel de ruil van de betrokken producten, alsmede de vernietiging ervan indien dat het enige middel is om het risico te weren;
- de stopzetting of reglementering van de dienst;
- verplichtingen met betrekking tot de voorlichting van de gebruikers
- de facultatieve en/of verplichte procedures, testen en markeringen.

§ 4. Voor besluiten die de omzetting of het gevolg zijn van maatregelen die zijn genomen op Europees vlak, zijn de raadplegingen, bedoeld in § 1 en § 2, niet vereist, voor zover bij het treffen van deze maatregelen op Europees vlak aan gelijkwaardige vereisten werd voldaan.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde licht de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten in over de getroffen maatregelen, ten laatste vijftien dagen na het van kracht worden van een besluit genomen ter uitvoering van dit artikel.

Art. 5. § 1. In geval van ernstig risico kan de Minister of zijn gemachtigde voor een periode van ten hoogste één jaar, maximaal één maal met een periode van ten hoogste één jaar verlengbaar, een gemotiveerd totaal of gedeeltelijk verbod uitvaardigen voor of voorwaarden vaststellen voor:

- de vervaardiging, de invoer, de verwerking, de uitvoer, het aanbod, de tentoonstelling, de verkoop, de behandeling, het vervoer, de verdeling, zelfs kosteloos, de verhuring, het ter beschikking stellen, de levering na herstelling, de ingebruikstelling, het bezit, de etikettering, net verpakken, de omloop en/of de gebruikswijze van een product of categorie van producten;
- de dienstverlening.

Deze tijdelijke maatregel kan omgezet worden in een definitieve maatregel overeenkomstig de procedures bedoeld in artikel 4 van deze wet.

§ 2. In een besluit of een beslissing genomen ter uitvoering van § 1, kunnen tevens de volgende maatregelen worden bevolen:

- het uit de handel nemen, de consignatie, de terugname met het oog op de wijziging, de gehele of gedeeltelijke terugbetaling dan wel de ruil van een product of een categorie van producten, alsmede de vernietiging ervan indien dat het enige middel is om het risico te weren;
- verplichtingen met betrekking tot de voorlichting van de gebruiker.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde raadpleegt, zonder evenwel afbreuk te mogen doen aan het door de omstandigheden vereiste dringende optreden, vooraf de producenten en/of een representatief geachte vertegenwoordiging uit de sector. Indien wegens de dringendheid van de maatregel geen raadpleging vooraf kan plaatsvinden, worden de betrokken partijen hiervan ingelicht, ten laatste vijftien dagen na het van kracht worden van het besluit.

§ 4. Voor besluiten die de omzetting of het gevolg zijn van maatregelen die zijn genomen op Europees vlak, is deze raadpleging niet vereist, voor zover bij het treffen van deze maatregelen op Europees vlak aan gelijkwaardige vereisten werd voldaan.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde licht de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten in ten laatste vijftien dagen na het van kracht worden van het besluit.

Art. 5bis. Indien een product niet voldoet aan de algemene veiligheidsverplichting zoals bedoeld in deze wet, kunnen de kosten die werden gemaakt ter uitvoering van de bepalingen van artikelen 4 en 5 ten laste worden gelegd aan de betrokken producent onder de voorwaarden vastgesteld bij een koninklijk besluit waarover in de Ministerraad is beraadslaagd.

Art. 6. De minister of zijn gemachtigde kan:

- aan de producenten een waarschuwing richten en hen vragen de producten en diensten die zij aan de gebruiker aanbieden, in overeenstemming te brengen met artikel 2;
- de betrokken producenten gelasten de producten of diensten die zij aan de gebruiker aanbieden, binnen een bepaalde termijn en op hun kosten, te onderwerpen aan de ontleding of aan de controle door een onafhankelijk laboratorium indien er, voor een product of een dienst die reeds op de markt zijn, voldoende aanwijzingen bestaan dat ze gevaarlijk zijn of indien de kenmerken van een nieuw product of een nieuwe dienst deze voorzorgsmaatregel rechtvaardigen.

De Minister bepaalt, bij besluit, de voorwaarden voor de terugbetaling, in voorkomend geval, van de kosten die de producenten voor deze ontleding of deze controle hebben gemaakt.

Zolang een product of een dienst niet werd onderworpen aan de met toepassing van dit artikel voorgeschreven ontleding of controle, wordt het geacht niet te beantwoorden aan de vereisten van artikel 2, tenzij het bewijs van het tegendeel geleverd wordt.

Art. 7. § 1. De producenten verstrekken binnen het bestek van hun activiteiten de gebruiker de informatie die hem in staat stellen zich een oordeel te vormen over de aan een product inherente risico's gedurende de normale of redelijkerwijs te verwachten gebruiksduur, indien deze risico's zonder passende waarschuwing niet onmiddellijk herkenbaar zijn, en zich tegen deze risico's te beschermen.

Een dergelijke waarschuwing ontslaat de betrokkenen evenwel niet van de verplichting de andere bij deze wet gestelde eisen na te komen.

§ 2. De producenten nemen binnen het bestek van hun activiteiten, maatregelen die zijn afgestemd op de kenmerken van de door hen geleverde producten en diensten om:

1. op de hoogte te kunnen blijven van de risico's van deze producten en diensten;
2. de passende acties te kunnen ondernemen om deze risico's te voorkomen, waaronder het uit de handel nemen, het aangepast en doeltreffend waarschuwen van de gebruikers en het terugroepen. Deze acties kunnen door de Koning, respectievelijk de Minister of zijn gemachtigde in toepassing van de artikelen 4 en 5 van deze wet verplicht worden.

Tot deze maatregelen behoren onder andere :

- de vermelding, op het product of op de verpakking ervan, van de identiteit en de contactinformatie van de producent alsmede de referentie van het product of, in voorkomend geval, van de partij waartoe het product behoort, tenzij weglating van die vermelding gerechtvaardigd is;
- in alle gevallen waarin dat toepasselijk is, het uitvoeren van steekproeven op de in de handel gebrachte producten, het onderzoek van de klachten en, in voorkomend geval, het bijhouden van een klachtenregister en het inlichten van de distributeurs door de producent over de bewaking van de producten.

§ 3. De distributeurs dragen bij tot de naleving van de toepasselijke veiligheidseisen, met name door geen producten te leveren waarvan zij weten of op grond van de hun ter beschikking staande gegevens beroepshalve hadden moeten concluderen dat deze niet aan die eisen voldoen. Bovendien nemen zij binnen het bestek van hun activiteiten deel aan de bewaking van de veiligheid van de op de markt gebrachte producten, vooral door informatie over de risico's van de producten door te geven, de nodige documentatie bij te houden en te verstrekken om de oorsprong van producten op te sporen en medewerking te verlenen aan de door de producenten en de bevoegde autoriteiten genomen maatregelen om de risico's te vermijden.

§ 4. De producenten en distributeurs stellen het Centraal Meldpunt voor producten onmiddellijk in kennis wanneer zij weten, of op grond van de hun ter beschikking staande gegevens beroepshalve behoren te weten, dat een door hen op de markt gebracht product of dienst voor de consument risico's met zich brengt die onverenigbaar zijn met het algemene veiligheidsvereiste. Zij verstrekken ten minste volgende informatie:

1. gegevens aan de hand waarvan het product of de partij producten in kwestie exact kan worden geïdentificeerd;
2. een volledige beschrijving van het aan de betrokken producten verbonden risico;
3. alle beschikbare informatie aan de hand waarvan het product kan worden getraceerd;
4. een beschrijving van de ondernomen stappen om risico's voor de gebruikers te voorkomen.

De Koning kan de inhoud en de vorm van het aangifteformulier vaststellen.

§ 5. De producenten en distributeurs verlenen de bevoegde autoriteiten desgevraagd, en binnen het bestek van hun activiteiten, samenwerking bij de acties die ondernomen zijn om de risico's, verbonden aan producten die zij leveren of geleverd hebben, te vermijden.

Art. 8. Voor de producten bestemd voor consumenten zijn de etikettering en de informatie die dwingend voorgeschreven zijn bij deze wet en bij haar uitvoeringsbesluiten, de gebruiksaanwijzingen en de garantiebewijzen minstens gesteld in de taal of de talen van het taalgebied, waar de producten of diensten op de markt worden gebracht. Voor de andere producten geldt dezelfde verplichting behalve indien de besluiten die in uitvoering van artikel 4 van deze wet genomen worden, in afwijkende voorwaarden voorzien.

Art. 9. Wanneer met toepassing van deze wet een maatregel genomen wordt die ertoe strekt om het in handel brengen of het gebruiken van producten te beperken, te beletten of aan bijzondere voorwaarden te onderwerpen, dan stelt de minister of zijn gemachtigde de Europese Commissie daarvan met spoed in kennis. Deze verplichting geldt niet indien de gevolgen van het risico zich niet uitstrekken of kunnen uitstrekken tot buiten het Belgisch grondgebied.

Art. 10. De Koning neemt de nodige maatregelen om de doeltreffende werking te garanderen van een systeem dat gegevens verzamelt over ongevallen waarbij producten of diensten bedoeld in artikel 1 kunnen betrokken zijn.

Art.10bis. - De Koning kan de werkingscriteria bepalen van de tussenkomende organismen, de regels betreffende hun organisatie en hun opdrachten, evenals de modaliteiten van de controle op deze regels.

HOOFDSTUK III. Informatie en adviesstructuren.

Art. 11. Er wordt een "Centraal Meldpunt voor producten", verder "Centraal Meldpunt" genoemd, ingesteld. De kernopdrachten van het Centraal Meldpunt zijn:

1. optreden als contactpunt voor consumenten, producenten, distributeurs, werkgevers en overheden voor producten en diensten die niet of niet zouden beantwoorden aan de bepalingen van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten en die de veiligheid en/of de gezondheid van de gebruikers kunnen of zouden kunnen schaden;
2. optreden als Belgisch contactpunt voor de Europese uitwisselingssystemen in verband met de veiligheid van producten;
3. optreden als het contactpunt waar producenten en distributeurs een ernstig ongeval ten gevolge van het gebruik van het door hen geleverd of ter beschikking gesteld product moeten melden en moeten aangeven indien een door hen geleverd of ter beschikking gesteld product of een door hen geleverde dienst niet meer voldoet aan de algemene veiligheidsverplichting, bedoeld in deze wet;
4. het secretariaat verzorgen van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten;

5. allerhande gegevens over de gevaren die producten en diensten opleveren inventariseren en centraliseren en deze ter beschikking houden van de ambtenaren aangesteld overeenkomstig artikel 19, § 1 van deze wet;
6. de federale informatiecampagnes in verband met de veiligheid en gezondheid van producten en diensten coördineren.

De Koning kan het Centraal Meldpunt belasten met bijkomende opdrachten inzake de veiligheid en de gezondheid van de consumenten.

Het Centraal Meldpunt stelt, in overeenstemming met de eisen inzake transparantie, de informatie over de risico's van producten en diensten voor de gezondheid en veiligheid van de gebruiker aan het publiek beschikbaar. In het bijzonder krijgt het publiek toegang tot de informatie over de identificatie van de producten, de aard van het risico en de genomen maatregelen.

Art. 12. Het Centraal Meldpunt staat onder de leiding van een coördinator die op voordracht van de minister door de Koning wordt aangewezen.

De Koning bepaalt de organisatie, het personeelskader en de werkingsmiddelen van het Centraal Meldpunt.

Art. 13. Het Centraal Meldpunt heeft een coördinerende opdracht. Het Centraal Meldpunt zendt de specifieke vragen waarop het geen onmiddellijk antwoord kan geven en de klachten van consumenten, producenten of distributeurs voor uitvoering door aan de betrokken administratie, die het Centraal Meldpunt inlicht van het gegeven gevolg. Het Centraal Meldpunt moet de administraties alle inlichtingen verstrekken waarover het ter uitvoering van zijn opdrachten beschikt en die betrekking hebben op de bevoegdheden van de betrokken administratie en kan de betrokken administraties alle documenten en andere gegevens vragen die het nodig heeft voor de uitvoering van zijn opdracht.

Elk jaar maakt het Centraal Meldpunt een activiteitenverslag over het vorige dienstjaar op. Als bijlage bij dit verslag worden een overzicht van alle gemelde ongevallen waarbij producten betrokken zijn, een statistisch overzicht van alle klachten en meldingen in verband met de veiligheid en gezondheid van producten en een overzicht van alle meldingen via de Europese waarschuwingssystemen gevoegd.

Art. 14. Er wordt een Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten, verder "Commissie" genoemd, ingesteld. Ze is bevoegd om zich uit te spreken over alle problemen die verband houden met producten en diensten die niet beantwoorden aan de algemene veiligheidsverplichting van artikel 2 en die de veiligheid en/of gezondheid van de gebruikers kunnen schaden.

De opdrachten van de Commissie zijn:

1. het verstrekken van adviezen bij het opstellen van reglementaire besluiten genomen ter uitvoering van artikel 4, met uitzondering van de besluiten die de letterlijke omzetting of het gevolg zijn van maatregelen die zijn genomen op Europees vlak;

2. het verstrekken van adviezen in verband met het te voeren beleid van de federale overheid inzake de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de gebruikers ten gevolge van het op de markt brengen van producten;
3. het verstrekken van adviezen in verband met het te voeren beleid van de federale overheid inzake de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de consumenten ten gevolge van het gebruik van producten;
4. het organiseren van het overleg tussen de producenten, distributeurs, gebruikers, de overheid en gespecialiseerde instellingen;
5. het voorstellen aan de minister om na de betrokken producenten, distributeurs of beroepsorganisaties de mogelijkheid te hebben geboden te worden gehoord, het publiek in te lichten aangaande risico's in verband met specifieke producten of diensten en in verband met algemene problemen;
6. het deelnemen aan bewustmakingscampagnes inzake de veiligheid en de gezondheid van de consumenten.

De Koning kan de Commissie belasten met bijkomende opdrachten inzake de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers.

De Commissie kan ambtshalve elke aangelegenheid met betrekking tot de veiligheid en de gezondheid van consumenten in behandeling nemen.

Art. 15. De Commissie is samengesteld uit:

1. een voorzitter en één vice-voorzitter;
2. de leden :
  - a) negen vertegenwoordigers van de beroeps- of interprofessionele organisaties, onder wie tenminste één vertegenwoordiger van de middenstand;
  - b) zes vertegenwoordigers van de consumenten- en drie van de werknemersorganisaties;
  - c) negen experts.
3. de vertegenwoordigers van de bevoegde overheden, met raadgevende stem :
  - a) de coördinator van het Centraal Meldpunt;
  - b) één vertegenwoordiger van elke terzake bevoegde administratie.

Het secretariaat van de Commissie wordt verzekerd door het Centraal Meldpunt.

De voorzitter en vice-voorzitter worden door de minister benoemd voor een hernieuwbare periode van zes jaar en behoren tot een verschillende taalrol.

De ledenvertegenwoordigers van de beroeps- en interprofessionele organisaties en van de consumenten- of werknemersorganisaties worden door de minister benoemd voor een periode van zes jaar op voordracht van de desbetreffende organisaties. De benoeming is hernieuwbaar.

De experts worden door de minister benoemd voor een periode van zes jaar op voordracht van de voorzitter van de Commissie. De benoeming is hernieuwbaar.

De vertegenwoordigers van de administraties worden door de desbetreffende directeurs-generaal aangewezen, die de voorzitter daarvan op de hoogte brengen.

De leden die direct of indirect belangen hebben bij de behandeling van een van de agendapunten mogen niet deelnemen aan de bespreking ervan.

Art. 16. Binnen de Commissie wordt een evaluatiecel opgericht bestaande uit de voorzitter en/of de vice-voorzitter, één vertegenwoordiger van de beroeps- of interprofessionele organisaties en één vertegenwoordiger van de consumenten- of werknemersorganisaties, leden van de commissie en de coördinator van het Centraal Meldpunt.

Deze evaluatiecel heeft de opdracht de vergaderingen voor te bereiden en in het bijzonder na te gaan of de verzoeken tot de bevoegdheid van de Commissie behoren.

Art. 17. De Commissie kan zich alle inlichtingen laten meedelen die zij nodig acht voor het vervullen van haar taak. Indien de Commissie voor de uitvoering van haar opdrachten kennis moet nemen van inlichtingen die onder het fabrieksgeheim vallen, wijst zij onder haar leden een rapporteur aan die de Commissie enkel die gegevens uit het dossier mag meedelen die betrekking hebben op het risiconiveau van de producten en diensten.

De leden van de Commissie en al degenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gebonden door het beroepsgeheim voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun opdrachten bij de Commissie kennis kunnen hebben. Op dat beroepsgeheim is artikel 458 van het Strafwetboek van toepassing.

Art. 18. De Commissie deelt haar adviezen mee aan de minister, aan de indiener van het verzoek en aan de betrokken producenten of distributeurs.

Elk jaar maakt de Commissie een activiteitenverslag over het vorige dienstjaar op. De adviezen van de Commissie worden bij dat verslag gevoegd. Dit verslag maakt deel uit van het verslag van het Centraal Meldpunt.

HOOFDSTUK IV. Opsporing en vaststelling van overtredingen.

Art. 19. § 1. Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning daartoe aangestelde ambtenaren toezicht op de uitvoering van de bepalingen van deze wet, alsmede van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten. Zij controleren in het bijzonder de overeenstemming van de producten en diensten met de bepalingen van artikel 2.

§ 2. Zij stellen de in artikel 23 vermelde overtredingen vast in processen-verbaal die bewijskracht hebben tot bewijs van het tegendeel.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen 30 dagen na de datum van de vaststelling, aan de overtreder toegezonden.

§ 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren, de personeelsleden van het Centraal Meldpunt en de leden van de Commissie voor de Veiligheid van producten zijn verplicht tot geheimhouding van de informatie die in het kader van deze wet werd verzameld en die door haar aard onder het beroepsgeheim valt tenzij die informatie veiligheidskenmerken van de producten betreft die, gelet op de omstandigheden, openbaar moeten worden gemaakt om de gezondheid en de veiligheid van de consumenten te beschermen.

Art. 19bis. De koning bepaalt in verband met deze wet en haar uitvoeringsbesluiten voor een product of een categorie van producten, op de gezamenlijke voordracht van de Minister en van de andere Ministers die bevoegd zijn voor de veiligheid van dit product of deze categorie van producten:

1. de toewijzing van de bevoegdheden en opdrachten betreffende het toezicht en de controle;
2. de samenstelling van de vertegenwoordiging van België bij de internationale of supranationale organisaties;
3. de toewijzing van de bevoegdheden en opdrachten bij de voorbereiding van uitvoeringsbesluiten. In dit kader kan de Koning bepalen dat bij de toepassing van de artikelen 4 en 5 naast de Commissie voor de veiligheid van de consumenten andere adviesorganen, volgens dezelfde procedures, verplicht geraadpleegd worden.

Art. 20. § 1. In de uitoefening van hun ambt mogen de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren:

1. op elk ogenblik de stapelplaatsen, lokalen, werkplaatsen, gebouwen en binnenplaatsen betreden waartoe zij voor het vervullen van hun opdracht toegang moeten hebben. Wanneer voormelde plaatsen tevens als woning dienen, mogen deze controles, onverminderd het bepaalde in de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende dewelke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht, alleen uitgevoerd worden door ten minste twee ambtenaren en met voorafgaande machtiging door de onderzoeksrechter;
2. alle dienstige vaststellingen doen, de producent en de distributeur horen, met inbegrip van elke persoon die betrokken is bij de verhandelingsketen of het onderhoud van en het toezicht op de installatie, en zich op de eerste vordering ter plaatse de bescheiden, stukken of boeken die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en een bewijs van hun tussenkomsten bewaren, door elk nuttig middel, inbegrepen kopieën en opnamen;
3. tegen ontvangstbewijs beslag leggen op de onder 2 opgesomde documenten, die nodig zijn om een overtreding te bewijzen of om de mededaders of de medeplichtigen van de overtreders op te sporen;
4. monsters nemen en analyseren, of laten analyseren, en installaties controleren of laten controleren op de wijze en onder de voorwaarden bepaald door de Koning;

5. de relevante vaststellingen en analyseresultaten gebruiken die door andere instellingen vastgelegd worden.

§ 2. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.

§ 3. De in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren oefenen de hun bij dit artikel verleende bevoegdheden uit onder het toezicht van de procureur-generaal, onverminderd hun ondergeschiktheid aan hun hiërarchische meerderen.

§ 4. De ambtenaren, belast met het toezicht op andere wetgevingen, mogen de inlichtingen verkregen in het kader van de controle op deze en andere wetgevingen gebruiken voor de uitoefening van alle opdrachten betreffende het toezicht waarmee zij belast zijn

Art. 21. Wanneer de eventueel aan een ander toegebracht schade geheel vergoed is, kunnen de hiertoe door de Minister aangestelde ambtenaren, na inzage van de processen-verbaal die een overtreding van artikel 23 vaststellen en die opgemaakt zijn door de in artikel 19 bedoelde ambtenaren, aan de overtreder de betaling van een geldsom voorstellen. Door die betaling vervalt de strafvordering.

De Koning stelt het bedrag, alsook de wijze van betaling en van inning vast.

De in het eerste lid bedoelde geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de bij artikel 23 bepaalde geldboete, verhoogd met de opdecimen.

De binnen de gestelde termijn uitgevoerde betaling doet de strafvordering vervallen behalve indien vooraf klacht ingediend werd bij de procureur des Konings, de onderzoeksrechter gevorderd werd een onderzoek in te stellen of de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank. In die gevallen wordt de betaalde geldsom terugbetaald aan de overtreder.

Art. 22. § 1. Na inzage van de processen-verbaal opgemaakt op grond van artikel 19, kan het openbaar ministerie bevelen dat beslag zal worden gelegd op de producten die het voorwerp van de overtreding zijn en op elk product materiaal of apparaat waarmee een dienst kan worden verleend die het voorwerp van een overtreding is.

De in artikel 19 bedoelde ambtenaren kunnen, wanneer zij een overtreding van deze wet vaststellen, bewarend beslag leggen op de producten die het voorwerp van de overtreding zijn en op elk product materiaal of apparaat waarmee een dienst kan worden verleend die het voorwerp van een overtreding is.

Het beslag moet, overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid, door het openbaar ministerie worden bevestigd.

De persoon bij wie beslag op de producten wordt gelegd, kan als gerechtelijk bewaarder daarvan aangesteld worden.

Het beslag wordt van rechtswege opgeheven door het vonnis dat een einde maakt aan de vervolging, zodra dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, dan wel door de seponering van de zaak.

Het openbaar ministerie kan het beslag dat het gelast heeft, opheffen als de overtreder eraan verzaakt de producten aan te bieden in de omstandigheden die tot vervolging aanleiding hebben gegeven; die verzaking houdt geen erkenning van de gegrondheid der vervolging in.

§ 2. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk vormt op deze wet of op een besluit, genomen ter uitvoering van de artikelen 4 of 5, kunnen de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand.

De waarschuwing wordt de overtreder ter kennis gebracht binnen een termijn van eenentwintig dagen volgend op de vaststelling van de feiten, bij een ter post aangetekende brief of door overhandiging met ontvangstbewijs van een afschrift van de waarschuwing.

De waarschuwing vermeldt:

1. de ten laste gelegde feiten en de geschonden wetsbepaling(en);
2. de termijn waarbinnen de inbreuken dienen te worden stopgezet;
3. dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren van de bovenvermelde inbreuken een proces-verbaal kunnen opstellen overeenkomstig artikel 19, dat ter kennis wordt gebracht van de procureur des Konings.

HOOFDSTUK V. Straffen.

Art. 23. § 1. Onverminderd de toepassing van de straffen waarin is voorzien in het Strafwetboek of in de bijzondere wetten, worden gestraft:

- met een geldboete van 500 Euro tot 10 000 Euro, zij die producten op de markt brengen waarvan zij op grond van Europese of Belgische normen weten of hadden moeten weten dat zij niet voldoen aan de in artikel 2 bedoelde waarborgen met betrekking tot de veiligheid en de bescherming van de gezondheid; zij die artikel 7 overtreden; zij die het, krachtens deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, geregeld toezicht verhinderen;
- met een geldboete van 5 000 Euro tot 20 000 Euro, zij die de bepalingen niet respecteren van een besluit of een beslissing genomen met toepassing van de artikelen 4, 5, 5bis of 6; zij die de waarschuwingen bedoeld in artikel 22 niet opvolgen.

§ 2. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op de misdrijven bedoeld in § 1.

Art. 24. Onverminderd de toepassing van de gewone regels inzake herhaling wordt de straf bepaald bij artikel 23 verdubbeld wanneer een overtreding van dat artikel zich voordoet binnen vijf jaar na een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde overtreding.

Art. 25. De rechter kan bovendien bevel geven tot:

1. de verbeurdverklaring van de ongeoorloofde winst die dankzij de overtreding werd gemaakt;
2. de aanplakking van het vonnis en/of de samenvatting ervan gedurende de door hem bepaalde termijn zowel buiten als binnen de inrichting van de overtreder, evenals de bekendmaking van het vonnis en/of samenvatting daarvan, door middel van dagbladen of op enige andere wijze, dit alles op kosten van de overtreder.

Bij het verstrijken van een termijn van tien dagen te rekenen van de uitspraak, moet de griffier van de rechtbank of van het hof de Minister, inlichten over elk vonnis of arrest met betrekking tot een misdrijf als bepaald bij deze wet.

Art. 26. De vennootschappen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroordelingen tot schadevergoeding, geldboete, kosten, verbeurdverklaring, teruggave en geldelijke sancties van welke aard ook, die wegens overtreding van de bepalingen van deze wet tegen hun organen of aangestelden zijn uitgesproken.

Dit geldt eveneens voor de leden van alle handelsverenigingen die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, wanneer het misdrijf door een vennoot, zaakvoerder of aangestelde is gepleegd ter gelegenheid van een tot de werkzaamheid van de vereniging behorende verrichting.

Evenwel is de burgerrechtelijk aansprakelijke vennoot persoonlijk niet verder gehouden dan tot de sommen of waarden die de verrichting hem heeft opgebracht.

Die vennootschappen kunnen rechtstreeks voor de strafrechter gedagvaard worden door het openbaar ministerie of door de burgerlijke partij.

Art. 26bis. § 1. De Koning kan, bij een besluit, voorgesteld na overleg in de Ministerraad, binnen het toepassingsgebied van deze wet, alle vereiste maatregelen treffen ter uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten. Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wetsbepalingen inhouden.

§ 2. De overtredingen van de ter uitvoering van § 1 van dit artikel genomen besluiten, evenals van de door de Koning aangeduide bepalingen van de verordeningen van de Europese Unie, die betrekking hebben op de aangelegenheden die krachtens deze wet tot de verordnungsbevoegdheid van de Koning behoren, worden opgespoord, vastgesteld en gestraft overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Art. 26ter. De Koning kan de bepalingen van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van de consumenten coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan Hij:

1. de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummen;
2. de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummen;
3. de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven, zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen.

De coördinatie krijgt het volgende opschrift: Wetten betreffende de veiligheid van producten en diensten, gecoördineerd op...

Art. 27. Deze wet treedt in werking drie maanden nadat ze in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.